

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติ^{๕๔}นี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^{๕๕}นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติ^{๕๖}ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓

(๒) พระราชบัญญัติ^{๕๗}ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๕

(๓) พระราชบัญญัติ^{๕๘}ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๐๗

(๔) พระราชบัญญัติ^{๕๙}ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๑๐

(๕) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๖๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม

พ.ศ. ๒๕๑๕

(๖) พระราชบัญญัติ^{๖๐}ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๑๗

(๗) พระราชบัญญัติ^{๖๑}ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๖)

พ.ศ. ๒๕๑๙

บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัติ^{๖๒}นี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัติ^{๖๓}นี้ ให้ใช้พระราชบัญญัติ^{๖๔}นี้แทน

ลักษณะ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการฝ่ายอัยการ” หมายความว่า ข้าราชการซึ่งรับราชการ
ในกรมอัยการ โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนใน
กรมอัยการ

“รองอธิบดี” หมายความว่า รองอธิบดีกรมอัยการ

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมอัยการ

“ก.อ.” หมายความว่า คณะกรรมการอัยการ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้

มาตรา ๕ ข้าราชการฝ่ายอัยการได้แก่

(๑) ข้าราชการอัยการ คือ ข้าราชการผู้ชำนาญและหน้าที่ใน
การดำเนินคดีตามกฎหมายซึ่งบัญญัติว่าเป็นอำนาจและหน้าที่ของพนักงาน
อัยการ

(๒) ข้าราชการธุรการ คือ ข้าราชการผู้ทำหน้าที่ในทางธุรการ

มาตรา ๖ อัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการให้เป็นไปตามบัญชี
ท้ายพระราชบัญญัตินี้ โดยให้แบ่งเป็น ๖ ชั้น แต่ละชั้นมีจำนวนขั้นดังนี้

ชั้น ๑	มี	๔	ขั้น
ชั้น ๒	มี	๑๒	ขั้น

ชั้น ๓ ม

๕ ชั้น

ชั้น ๔ ม

๕ ชั้น

ชั้น ๕ ม

๗ ชั้น

ชั้น ๖ ม

๕ ชั้น

ในวันทพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ใช้เงินเดือนของข้าราชการ
อัยการ ตามอัตรา ก. และเมื่อปรากฏว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างทั่วไปใน
ประเทศเพิ่มขึ้น หรือค่าครองชีพสูงขึ้น หรืออัตราเงินเดือนที่ใช้อยู่ไม่
เหมาะสม ก็ให้มีการปรับขึ้นเงินเดือนเป็นอัตรา ข. อัตรา ก. อัตรา ง.
อัตรา จ. หรืออัตรา ฉ. ตามความเหมาะสม โดยตราเป็นพระราช
กฤษฎีกา การปรับขึ้นเงินเดือนดังกล่าวให้ผลเป็นการปรับขึ้นเงินเดือน
ข้าราชการอัยการที่ได้รับอยู่ตามไปด้วย

อัตราเงินเดือนข้าราชการธุรการให้เป็นไปตามบัญชีซึ่งกำหนดไว้ใน
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือน
สามัญ

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการออมทรัพย์ของข้าราชการอัยการ
คณะรัฐมนตรีจะวางระเบียบและวิธีการให้กระทรวงการคลังหักเงินเดือน
ของข้าราชการอัยการไว้เป็นเงินสะสมก็ได้ โดยคิดดอกเบี้ยจากเงินสะสม
นั้นไว้ในอัตราไม่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประเภทประจำของธนาคาร
พาณิชย์

เงินสะสมและดอกเบี้ยนั้นให้จ่ายคืนหรือให้กั้มเพื่อดำเนินการตาม
โครงการสวัสดิการสำหรับข้าราชการอัยการตามระเบียบที่กระทรวงการคลัง
กำหนด

มาตรา ๘ ข้าราชการอัยการอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว ตามภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๙ ในกรณีที่เหตุที่จะต้องจัดใหม่หรือปรับปรุงเงินเพิ่มค่าครองชีพตามมาตรา ๘ หรือปรับขึ้นเงินเดือนตามมาตรา ๖ วรรคสอง ให้รัฐมนตรีรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๐ ข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญ หรือข้าราชการซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือพนักงานเทศบาลที่ไม่ใช่พนักงานเทศบาลวิสามัญ ซึ่งสอบคัดเลือกหรือทดสอบความรู้เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยได้ตามพระราชบัญญัตินี้ หากประสงค์จะโอนมาบรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยเพื่อนับเวลาราชการหรือเวลาทำงานของตนในขณะที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลเป็นเวลาราชการของข้าราชการอัยการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย ก็ให้กระทำได้ โดยกรมอัยการทำความตกลงกับเจ้าสังกัด

มาตรา ๑๑ บำเหน็จบำนาญของข้าราชการอัยการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ข้าราชการอัยการผู้ใดถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ คณะรัฐมนตรีจะพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญก็ได้

มาตรา ๑๒ เครื่องแบบของข้าราชการอัยการและระเบียบการ
แต่งให้เป็นที่ไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๓ วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วัน
หยุดประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการอัยการ ให้เป็นที่ไป
ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบเพื่อบรรจุ
เป็นข้าราชการอัยการ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติตามพระราช
บัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้
บังคับได้

ลักษณะ ๒

คณะกรรมการอัยการ

มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการอัยการคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า
ก.อ. ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีเป็นประธาน

(๒) อธิบดีเป็นรองประธาน

(๓) รองอธิบดี อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา อัยการพิเศษฝ่ายคดี
และอัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ เป็นกรรมการอัยการโดยตำแหน่ง และ

(๔) กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิหกคน ซึ่งข้าราชการอัยการที่ได้รับเงินเดือนตั้งแต่ ชั้น ๒ ขึ้นไป เป็นผู้เลือกจาก

(ก) ข้าราชการอัยการซึ่งได้รับเงินเดือนตั้งแต่ชั้น ๔ ขึ้นไป และมีได้เป็นกรรมการอัยการโดยตำแหน่งอยู่แล้ว สามคน

(ข) ผู้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการอัยการมาแล้ว และต้องไม่เป็น ข้าราชการการเมือง สมาชิกรัฐสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้ง กรรมการพรรคการเมือง เจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง หรือทนายความสามคน

ให้ ก.อ. แต่งตั้งข้าราชการฝ่ายอัยการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ก.อ.

มาตรา ๑๖ เมื่อจะมีการเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ รัฐมนตรีเป็นผู้สั่ง วิชาการเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตาม ที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้รัฐมนตรีประกาศชื่อผู้ได้รับเลือกในราชกิจจา นุเบกษา

มาตรา ๑๗ กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในตำแหน่งได้คราวละ สองปี และอาจได้รับเลือกใหม่

ถ้าตำแหน่งว่างลงก่อนถึงกำหนดวาระ ให้รัฐมนตรีสั่งให้ดำเนินการเลือกซ่อม เว้นแต่วาระการอยู่ในตำแหน่งของกรรมการอัยการผู้ทรง คุณวุฒิจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน รัฐมนตรีจะไม่สั่งให้ดำเนินการเลือกซ่อม ก็ได้

กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกซ่อมอยู่ในตำแหน่งได้ เพียงวาระของผู้นั้นแทน

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการอัยการว่างลง นอกจากการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามวาระ และมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการโดยรีบด่วน ก็ให้กรรมการอัยการที่เหลือดำเนินการไปได้ แต่ต้องมีกรรมการอัยการพอที่จะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๑๙ กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ครบกำหนดวาระ

(๒) ตาย

(๓) ลาออก

(๔) เป็นกรรมการอัยการโดยตำแหน่ง หรือพ้นจากตำแหน่งข้าราชการอัยการ ในกรณีที่ เป็นกรรมการอัยการตามมาตรา ๑๕ (๔) (ก)

(๕) กลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการอัยการ ในกรณีที่ เป็นกรรมการอัยการตามมาตรา ๑๕ (๔) (ข)

(๖) ไปเป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกรัฐสภา ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง กรรมการพรรคการเมือง เจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง หรือ ทนายความ

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่า กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ใดพ้นจากตำแหน่งกรรมการอัยการหรือไม่ ให้อธิบดีเสนอ ก.อ. เพื่อวินิจฉัยขาด

มาตรา ๒๐ การประชุมของ ก.อ. ต้องมีกรรมการอัยการมาประชุม ไม่น้อยกว่าเจ็ดคนจึงเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธาน เป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานและรองประธานไม่มาประชุมหรือ

ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการอัยการในที่ประชุมเลือกกรรมการอัยการคนหนึ่งเป็นประธาน

หากกรรมการอัยการโดยตำแหน่งว่างลง หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้รักษาราชการแทน หรือผู้รักษาการในตำแหน่งตามกฎหมาย ทำหน้าที่กรรมการอัยการแทนในระหว่างนั้น

ในการประชุมของ ก.อ. ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับกรรมการอัยการผู้ใดโดยเฉพาะ ผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

การวินิจฉัยขาดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มจนออกเสียงหนึ่งเป็นเสียงขาด

ก.อ. มีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยระเบียบการประชุมและการลงมติ

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ ก.อ. มีหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีเป็นผู้เสนอเรื่องต่อ ก.อ. แต่ทั้งนี้ไม่ตัดสิทธิกรรมการอัยการคนหนึ่งคนใดที่จะเสนอ

มาตรา ๒๒ ก.อ. มีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการให้ทำการใด ๆ แทนได้

ลักษณะ ๓

ข้าราชการอัยการ

หมวด ๑

การบรรจุ การแต่งตั้ง และการเลื่อนขั้นเงินเดือน

มาตรา ๒๓ ตำแหน่งข้าราชการอัยการมีดังนี้ อธิบดี รองอธิบดี อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา อัยการพิเศษฝ่ายคดี อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ

อัยการพิเศษประจำเขต อัยการประจำกรม อัยการจังหวัด อัยการประจำกอง อัยการจังหวัดผู้ช่วย และอัยการผู้ช่วย

นอกจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง อาจให้มีตำแหน่งข้าราชการอัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงได้ ตำแหน่งดังกล่าวจะเทียบเท่ากับตำแหน่งใดตามวรรคหนึ่งให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนั้นด้วย กฎกระทรวงเช่นว่านี้ให้ได้รับความเห็นชอบของ ก.อ. ก่อน

มาตรา ๒๔ ข้าราชการอัยการจะได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งดังต่อไปนี้

- (๑) อธิบดี ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๖
- (๒) รองอธิบดี ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๕
- (๓) อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา อัยการพิเศษฝ่ายคดี อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ และอัยการพิเศษประจำเขต ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๔
- (๔) อัยการประจำกรม และอัยการจังหวัด ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๓
- (๕) อัยการประจำกอง และอัยการจังหวัดผู้ช่วย ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๒
- (๖) อัยการผู้ช่วย ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๑

สำหรับข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น เมื่อเทียบกับตำแหน่งใดก็ให้ได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งนั้น

ในกรณีที่ข้าราชการอัยการได้เลื่อนขั้นรับเงินเดือนในชั้นถัดไป ให้ได้รับเงินเดือนในอัตราขั้นต่ำของชั้นนั้น แต่ถ้าผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่า

แห่งเนติบัณฑิตยสภา และได้ประกอบวิชาที่ตามทีระบุไว้ในมาตรา ๓๓

(๑) (ก) เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

เมื่อ ก.อ. พิจารณาเห็นว่า เป็นผู้สมควรสมบัติตามมาตรา ๓๓ (๒) ถึง (๑๒) และได้ทำการทดสอบความรู้ในวิชากฎหมายแล้ว เห็นสมควรที่จะให้เข้ารับราชการ ก็ให้รัฐมนตรีสั่งบรรจุเป็นข้าราชการอัยการ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วยได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และอัตราส่วนของจำนวนผู้สอบคัดเลือกได้ตามที่ ก.อ. กำหนด

การบรรจุบุคคลเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย ให้บรรจุให้ได้รับเงินเดือนในอัตราขั้นต่ำของชั้น

มาตรา ๒๖ อัยการผู้ช่วยที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการจังหวัดผู้ช่วยจะต้องได้รับการอบรมจากกรมอัยการมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และผลของการอบรมเป็นที่พอใจของ ก.อ. ว่าเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และความประพฤติ เหมาะสมที่จะเป็นอัยการจังหวัดผู้ช่วย

อัยการผู้ช่วยซึ่งได้รับการอบรมจากกรมอัยการมาแล้วหนึ่งปี แต่ผลของการอบรมยังไม่เป็นที่พอใจของ ก.อ. ว่าเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และความประพฤติ เหมาะสมที่จะเป็นอัยการจังหวัดผู้ช่วย ก็ให้ได้รับการอบรมจากกรมอัยการต่อไปอีกหนึ่งปี เมื่อครบกำหนดดังกล่าวแล้ว หากผลของการอบรมยังไม่เป็นที่พอใจของ ก.อ. ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการ

ในระหว่างเวลาปีแรกที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการจังหวัด
ผู้ช่วย หากปรากฏว่าผู้ได้รับแต่งตั้งไม่เหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งต่อไป
ให้รัฐมนตรีด้วยความเห็นชอบของ ก.อ. มีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการ

มาตรา ๒๓ การแต่งตั้งข้าราชการอัยการให้ดำรงตำแหน่งนอกจาก
ตำแหน่งอัยการผู้ช่วยให้รัฐมนตรีเสนอ ก.อ. โดยคำนึงถึงความรู้ความ
ความสามารถ ความรับผิดชอบ ประวัติการปฏิบัติราชการของบุคคลนั้น
เทียบเคียงงานในตำแหน่งข้าราชการอัยการที่จะได้รับแต่งตั้งนั้น ๆ เพื่อให้
ความเห็นชอบก่อนเมื่อได้รับความเห็นชอบแล้ว จึงนำความกราบบังคมทูล
เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

มาตรา ๒๔ การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการอัยการในชั้นหนึ่งๆ ให้
รัฐมนตรีเป็นผู้ส่งเลื่อน ในเมื่อได้รับความเห็นชอบของ ก.อ. แล้ว โดยปกติ
ปีละหนึ่งขั้น โดยคำนึงถึงคุณภาพและปริมาณงานของตำแหน่งและผล
ของงานที่ได้ปฏิบัติมา การรักษาวินัย ตลอดจนความสามารถ และความ
อุสาหะในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.อ. กำหนด
หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.อ. กำหนด ให้ออกเป็นกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ การโอนข้าราชการอัยการไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ข้าราชการธุรการ โดยให้ได้รับเงินเดือนไม่สูงกว่าในขณะที่โอน ให้
รัฐมนตรีสั่งได้ เมื่อข้าราชการอัยการผู้นั้นยินยอม และ ก.อ. เห็นชอบ

การโอนข้าราชการอัยการไปเป็นข้าราชการพลเรือน หรือข้าราชการ
ฝ่ายอื่นให้รัฐมนตรีสั่งได้ เมื่อข้าราชการอัยการผู้นั้นยินยอม และ ก.อ.
เห็นชอบ

การให้ข้าราชการอัยการไปทำงานในตำแหน่งข้าราชการธุรการหรือตำแหน่งการเมืองในกระทรวงมหาดไทย ให้รัฐมนตรีสั่งได้เมื่อ ก.อ. เห็นชอบ ในระหว่างที่ปฏิบัติงานเช่นว่าข้าราชการอัยการผู้นั้นจะทำการเกี่ยวกับการดำเนินคดีในหน้าที่ของพนักงานอัยการไม่ได้

มาตรา ๓๐ การโอนข้าราชการธุรการมาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการอัยการโดยให้ได้รับเงินเดือนไม่สูงกว่าในขณะที่โอนมา อาจทำได้เมื่อ ก.อ. เห็นชอบ แต่ข้าราชการธุรการผู้นั้นอย่างน้อยต้องเคยเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการประจำกอง หรืออัยการจังหวัดผู้ช่วยมาแล้ว

มาตรา ๓๑ ข้าราชการอัยการผู้ใดพ้นจากตำแหน่งข้าราชการอัยการไปโดยมิได้มีความผิด หรือมีมลทินหรือมัวหมองในราชการ หรือไปรับราชการ ในกระทรวงทบวงกรมอื่นเมื่อจะกลับเข้ารับตำแหน่งข้าราชการอัยการโดยรับเงินเดือนไม่สูงกว่าขณะพ้นจากตำแหน่งข้าราชการอัยการ ถ้าไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติ ตามมาตรา ๓๓ (๒) ถึง (๑๒) ก็ให้รัฐมนตรีสั่งบรรจุได้เมื่อ ก.อ. เห็นชอบ

มาตรา ๓๒ ข้าราชการอัยการผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหาร โดยไม่มีความเสียหาย และประสงค์จะกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการอัยการโดยรับเงินเดือนเท่าที่ได้รับอยู่ในขณะที่ไปรับราชการทหาร ให้ยื่นคำขอภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการทหาร ในกรณีเช่นว่านี้ ให้รัฐมนตรีสั่งบรรจุได้เมื่อ ก.อ. เห็นชอบ แต่ถ้าจะบรรจุให้ได้

รับเงินเดือนสูงกว่าขณะที่ไม่รับราชการทหารให้บรรจุได้ตามหลักเกณฑ์
และวิธีการ ซึ่ง ก.อ. จะได้กำหนด

หมวด ๒

การสอบคัดเลือก

มาตรา ๓๓ ผู้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการ
และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วย ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) (ก) สอบไล่ได้เป็นธรรมศาสตร์บัณฑิต หรือนิติศาสตร์
บัณฑิต หรือสอบไล่ได้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรทางกฎหมายจาก
ต่างประเทศ ซึ่ง ก.อ. เทียบว่าไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี

(ข) สอบไล่ได้ตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษา
กฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภาและ

(ค) ได้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายเป็นข้าราชการตุลาการ
จำศาล รองจำศาล เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าพนักงานบังคับคดี
พนักงานคุมประพฤติ นายทหารเหล่าพระธรรมนูญ หรือทนายความ
หรือได้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายอย่างอื่นตามที่ ก.อ. กำหนด ทั้งนี้
เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี และให้ ก.อ. มีอำนาจออกระเบียบกำหนด
เงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพนั้น ๆ ด้วย

(๒) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๓) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปี

(๔) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๕) เป็นสามัญสมาชิกแห่งเนติบัณฑิตยสภา

(๖) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๗) ไม่เป็นผู้หมิ่นส่นล้นพันตัว

(๘) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งให้พักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ หรือตามกฎหมายอื่น

(๙) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หรือรื้อวิสาหกิจ

(๑๐) ไม่เป็นผู้เคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๑๑) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือมีกายหรือจิตใจไม่เหมาะสมที่จะเป็นข้าราชการอัยการ หรือเป็นโรคที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง และ

(๑๒) เป็นผู้ที่คณะกรรมการแพทย์มีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน ซึ่ง ก.อ. จะได้กำหนดได้ตรวจร่างกายและจิตใจแล้ว และ ก.อ. ได้พิจารณารายงานของแพทย์ เห็นว่าสมควรรับสมัครได้

ให้ ก.อ. มีอำนาจระเบียบเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัคร
สอบคัดเลือกก่อนที่จะรับสมัครได้

มาตรา ๓๔ ให้ ก.อ. มีอำนาจกำหนดหลักสูตรและวิธีการสอบ
คัดเลือกตามมาตรา ๓๓ ตลอดจนวางเงื่อนไขในการรับสมัคร

เมื่อสมควรจะมีการสอบคัดเลือกเมื่อใด ให้กรมอัยการเสนอต่อ
ก.อ. ให้ ก.อ. จัดให้มีการสอบคัดเลือก เมื่อได้มีการสอบใหม่ และได้
ประกาศผลของการสอบแล้ว บัญชีสอบคัดเลือกคราวก่อนเป็นอันยกเลิก

มาตรา ๓๕ ผู้สอบคัดเลือกที่ได้คะแนนสูงให้ได้รับบรรจุเป็น
ข้าราชการอัยการ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วยก่อนผู้ที่ได้รับ
คะแนนต่ำลงมาตามลำดับแห่งบัญชีสอบคัดเลือก หากได้คะแนนเท่ากัน
ให้ใช้วิธีจับสลากเพื่อจัดลำดับระหว่างผู้ที่ได้คะแนนเท่ากันนั้น

ผู้สอบคัดเลือกได้ผู้ใด หากขาดคุณสมบัติหรือลักษณะข้อใดข้อหนึ่ง
ตามมาตรา ๓๓ หรือเป็นบุคคลที่ ก.อ. เห็นว่ามชื่อเสียงหรือความ
ประพฤติหรือเหตุอื่น ๆ ที่ไม่เหมาะสมจะเป็นข้าราชการอัยการผู้ขึ้นเป็นอัน
หมดสิทธิเข้ารับราชการตามผลของการสอบคัดเลือกนั้น

หมวด ๓

การพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๓๖ ข้าราชการอัยการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

- (๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- การ
- (๓) ได้รับอนุญาตให้ลาออก
- (๔) โอนไปรับราชการทางอื่น
- (๕) ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร
- (๖) ถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘
- (๗) ถูกสั่งลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก

การพ้นจากตำแหน่งของข้าราชการอัยการ เว้นแต่ตำแหน่งอัยการผู้ช่วย หากเป็นกรณีตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ แต่ถ้าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่ง พระบรมราชโองการดังกล่าวให้มีผลตั้งแต่วันโอนหรือวันออกจากราชการแล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๗ ผู้ได้รับบรรจุเป็นข้าราชการอัยการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดหากภายหลังปรากฏต่อ ก.อ. ว่าขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๓๓ ตั้งแต่ก่อนได้รับการบรรจุ ให้รัฐมนตรีด้วยความเห็นชอบของ ก.อ. สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ แต่ผู้นั้นไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้น ได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้น และถ้า

การเข้ารับราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้วให้ถือว่าเป็นการส่งให้ออกเพื่อรับ
บำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๓๘ ข้าราชการอัยการผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการ
ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งเพื่อให้
รัฐมนตรีเป็นผู้พิจารณา เมื่อรัฐมนตรีส่งอนุญาตแล้วให้ถือว่าพ้นจาก
ตำแหน่ง

ในกรณีข้าราชการอัยการขอลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง
หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง ให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

นอกจากกรณีตามวรรคสอง ถ้ารัฐมนตรีเห็นว่า จำเป็นเพื่อ
ประโยชน์แก่ราชการจะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกิน
สามเดือนนับแต่วันขอลาออกก็ได้

มาตรา ๓๙ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรให้ข้าราชการอัยการผู้ใด
ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน เหตุทุพพลภาพ หรือ
เหตุรับราชการนาน ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้
ทำได้ด้วยความเห็นชอบของ ก.อ. แต่การให้ออกจากราชการเพื่อรับ
บำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน ให้ทำได้เฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรง และได้ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่บัญญัติไว้ในลักษณะ ๔
หมวด ๒ แล้ว ไม่ได้ความเป็นสัจย์ว่ากระทำผิดที่จะต้องถูกลงโทษไล่ออก
ปลดออก หรือให้ออก แต่ผู้นั้นมีมลทินหรือมัวหมอง จะให้รับราชการ
ต่อไป จะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

(๒) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดบกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ ในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่สมควรที่จะให้คงเป็นข้าราชการอัยการต่อไป

(๓) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการได้โดยสม่ำเสมอ แต่ไม่ถึงเหตุทุพพลภาพ หรือ

(๔) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๓ (๒) หรือ (๑๑) หรือเป็นสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้ง หรือเป็นข้าราชการการเมือง เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๒๕ วรรคสาม

ลักษณะ ๔

วินัย การรักษาวินัย และการลงโทษ

หมวด ๑

วินัย

มาตรา ๔๐ ข้าราชการอัยการต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนจักต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๓ แห่งลักษณะนี้

มาตรา ๔๑ ข้าราชการอัยการต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

มาตรา ๔๒ ข้าราชการอัยการจะเป็นกรรมการพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมืองไม่ได้

ในการเลือกตั้งสมาชิกสภา หรือผู้แทนทางการเมืองอื่นใด
ข้าราชการอัยการจะเข้าเป็นตัวกระทำกร ร่วมกระทำกร หรือสนับสนุน
ในการโฆษณาหรือชักชวนใด ๆ ไม่ได้

มาตรา ๔๓ ข้าราชการอัยการต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับ
บัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย ห้ามมิให้ขัดขืน
หลักเสียง ถ้าไม่เห็นพ้องด้วยคำสั่งนั้นจะเสนอความเห็นคัดค้านเป็น
หนังสือได้ แต่ต้องเสนอโดยด่วน และเมื่อได้คัดค้านดังกล่าวแล้ว
ผู้บังคับบัญชามีได้สั่งถอนหรือแก้คำสั่งที่ส่งไป ผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาต้อง
ปฏิบัติตาม แต่ให้ผู้บังคับบัญชาชี้รายงานขึ้นไปยังอธิบดีตามลำดับ

ในการปฏิบัติราชการ ห้ามมิให้กระทำการขามผู้บังคับบัญชาเหนือ
ตน เว้นแต่จะได้รับอนุญาต

มาตรา ๔๔ ข้าราชการอัยการต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความ
ระมัดระวังมิให้เสียหายแก่ราชการ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

มาตรา ๔๕ ข้าราชการอัยการต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา
การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องบอกถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

มาตรา ๔๖ ข้าราชการอัยการต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ
จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

ข้าราชการอัยการต้องไม่ประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพ หรือกระทำ
กิจการใดอันเป็นการกระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่ หรือเสื่อมเสีย
ถึงเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ข้าราชการอัยการต้องไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือที่ปรึกษา
กฎหมายหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นใน
ห้างหุ้นส่วนบริษัท

ข้าราชการอัยการต้องไม่เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจ หรือกิจการ
อื่นของรัฐในทำนองเดียวกัน เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจาก ก.อ.

มาตรา ๔๗ ข้าราชการอัยการต้องไม่กระทำการอันใดซึ่งถือว่าเป็นผู้
ประพฤติชั่ว เช่น ประพฤติตนเป็นคนเสเพล มีหนี้สินรุงรัง เสพของมึน
เมาจนไม่สามารถครองสติได้ เล่นการพนันเป็นอาชญา กระทำความผิด
อาญา หรือกระทำการอื่นใด ซึ่งความประพฤติหรือการกระทำดังกล่าวแล้ว
อาจทำให้เสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ราชการ

มาตรา ๔๘ ข้าราชการอัยการต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก และ
ให้ความสงเคราะห์ต่อประชาชนผู้มาติดต่อในกิจการอันเกี่ยวกับอำนาจ
หน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า

ห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยามบุคคลใด ๆ และต้องสุภาพเรียบร้อย
ต่อประชาชน

มาตรา ๔๙ ข้าราชการอัยการต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบแบบ
แผนของทางราชการ

มาตรา ๕๐ ข้าราชการอัยการต้องสุภาพเรียบร้อยและรักษาความ
สามัคคีระหว่างข้าราชการและต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่ราชการ

มาตรา ๕๑ ข้าราชการอัยการต้องรักษาความลับของทางราชการ

มาตรา ๕๒ ผู้บังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายอัยการผู้ใดรู้ว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัยแล้วไม่จัดการสอบสวนพิจารณาและดำเนินการตามความในหมวด ๒ และหมวด ๓ แห่งลักษณะนี้ หรือตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน แล้วแต่กรณี หรือไม่จัดการลงโทษตามอำนาจและหน้าที่หรือจัดการลงโทษโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาผู้นั้นกระทำผิดวินัย

หมวด ๒

การรักษาวินัย

มาตรา ๕๓ เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดถูกกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการสอบสวนชั้นต้นโดยมิชักช้า

วิธีการสอบสวนชั้นต้นจะทำโดยให้ผู้มีกรณีเกี่ยวข้องชี้แจงเรื่องราวเป็นหนังสือ หรือโดยบันทึกเรื่องราวและความเห็นก็ได้

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สอบสวนชั้นต้นแล้ว เห็นว่า ข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการตามมาตรา ๖๓ แต่ถ้าเห็นว่าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๖ แล้วแต่กรณี แต่ถ้าเกินอำนาจของตนให้รายงานไปยังผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปตามลำดับเพื่อดำเนินการตามควรแก่กรณี

มาตรา ๕๔ ข้าราชการอัยการผู้ใดซึ่งผู้บังคับบัญชาเห็นว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่มีโทษถึงไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก ให้ผู้บังคับบัญชาต่อไปแต่งตั้งคณะกรรมการอย่างน้อยสามคน เพื่อทำการสอบสวน คือ

(๑) รัฐมนตรี สำหรับข้าราชการอัยการทุกชั้น

(๒) อธิบดี สำหรับข้าราชการอัยการซึ่งได้รับเงินเดือนชั้น ๑ และชั้น ๒

กรรมการตามวรรคหนึ่งต้องเป็นข้าราชการอัยการ

ในการสอบสวนนั้น คณะกรรมการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและรายละเอียดเท่าที่มีอยู่ให้ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยทราบ และต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยชี้แจงและนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้เสร็จโดยเร็ว กำหนดอย่างช้าไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันได้รับแต่งตั้ง ถ้ามีความจำเป็นซึ่งจะสอบสวนไม่ทันภายในกำหนดนั้นก็ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง แต่แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกินสิบห้าวัน และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลาแล้วยังสอบสวนไม่เสร็จ จะขยายเวลาต่อไปอีกได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้แต่งตั้ง

หลักเกณฑ์และวิธีการที่เกี่ยวกับการสอบสวนให้เป็นไปตามที่ ก.อ. กำหนด

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้
รายงานเสนอความเห็นต่ออธิบดี โดยให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา
ตามลำดับได้แสดงความเห็นเสียก่อนด้วย ถ้าคณะกรรมการหรือผู้บังคับ
บัญชาดังกล่าว หรืออธิบดี เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย ก็ให้อธิบดี
ทำความเห็นรายงานไปยัง ก.อ. เมื่อ ก.อ. ได้พิจารณาเห็นสมควรลงโทษ
ไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ จึงให้รัฐมนตรีหรือผู้บังคับ
บัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีสั่งไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจาก
ราชการต่อไป

ในกรณีข้าราชการอัยการถูกฟ้องคดีอาญา จะใช้คำพิพากษาถึงที่สุด
ของศาลประกอบการพิจารณาของ ก.อ. โดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนก็ได้

มาตรา ๕๕ ให้กรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวล
กฎหมายอาญาและให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของ
กรรมการสอบสวน และโดยเฉพาะให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วยคือ

(๑) เรียกให้กระทรวงทบวงกรม หน่วยราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ
ชี้แจงข้อเท็จจริงส่งเอกสารและหลักฐาน ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัด
มาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำ หรือ ให้
ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

มาตรา ๕๖ ข้าราชการอัยการผู้ใด กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่ ก.อ. กำหนด หรือได้ให้ ถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาหรือต่อคณะกรรมการ สอบสวน รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีจะ พิจารณาสั่งลงโทษโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องได้รับความ เห็นชอบของ ก.อ. ก่อน

มาตรา ๕๗ ข้าราชการอัยการผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่ เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ถ้าผู้บังคับ บัญชาเห็นว่าจะให้อยู่ในหน้าที่ราชการระหว่างสอบสวนหรือพิจารณาจะ เป็นการเสียหายแก่ราชการ จะสั่งให้พักราชการก็ได้

ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งให้พักราชการ คือ

(๑) รัฐมนตรี สำหรับข้าราชการอัยการทุกชั้น

(๒) อธิบดี สำหรับข้าราชการอัยการซึ่งได้รับเงินเดือนชั้น ๑ และชั้น ๒

การให้พักราชการนั้น ให้พักรวมเวลาที่สอบสวนพิจารณา หรือ ตลอดเวลาที่คดียังไม่ถึงที่สุดเมื่อสอบสวนพิจารณาเสร็จแล้ว หรือคดีถึง ที่สุดแล้ว ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้พักราชการมิได้กระทำความผิดและไม่มี มลทิน หรือมิว่าหมอง ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งให้พักราชการสั่งให้รับ ราชการตามเดิม เงินเดือนของผู้ถูกสั่งให้พักราชการดังกล่าว ให้เป็นไป ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๕๘ ข้าราชการอัยการผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา หรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะพ้นจากตำแหน่งข้าราชการอัยการไปแล้ว ก็อาจมีการสอบสวนหรือพิจารณาเพื่อลงโทษ หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้เป็นไปตามลักษณะก็ได้ เว้นแต่ข้าราชการอัยการผู้นั้นจะพ้นจากตำแหน่งเพราะตาย

หมวด ๓

การลงโทษ

มาตรา ๕๙ โทษผิดวินัยมี ๕ สถานคือ

- (๑) ไล่ออก
- (๒) ปลดออก
- (๓) ให้ออก
- (๔) งดบำเหน็จความชอบ
- (๕) ภาคทัณฑ์

การสั่งลงโทษข้าราชการอัยการในสถานไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกนั้น จะกระทำได้เมื่อได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๒ แห่งลักษณะแล้ว

มาตรา ๖๐ การไล่ออกนั้นรัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีจะสั่งลงโทษได้ เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงดังต่อไปนี้

- (๑) ทุจริตต่อหน้าข้าราชการ
- (๒) ทำความผิดอาญาและต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๓) ต้องคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

(๔) เปิดเผยความลับของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๕) ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๖) ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย และการขัดคำสั่งนี้อาจเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๗) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๘) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรา ๖๑ การปลดออกนั้น รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีจะสั่งลงโทษได้ เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ยังไม่ถึงขนาดที่จะต้องถูกไล่ออกจากราชการ หรือถึงขนาดที่จะต้องไล่ออก แต่มีเหตุอันควรลดหย่อน

มาตรา ๖๒ การให้ออกนั้น รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีจะสั่งลงโทษได้ เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ยังไม่ถึงขนาดที่จะต้องถูกปลดออก หรือถึงขนาดที่จะต้องถูกปลดออก แต่มีเหตุอันควรลดหย่อน

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๖๑ นี้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

มาตรา ๖๓ ข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง และผู้บังคับบัญชาสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่าสมควรลงโทษเพียงสถานใด บำเหน็จความชอบเป็นเวลาไม่เกินสามปี หรือถ้ามีเหตุสมควรปรานี จะลงโทษเพียงภาคทัณฑ์โดยจะให้ทำทัณฑ์บนไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้ ก็ให้ผู้บังคับบัญชารายงานตามลำดับถึงอธิบดีเพื่อเสนอ ก.อ. เมื่อ ก.อ. พิจารณาเห็นสมควรลงโทษสถานใด ก็ให้รายงานไปยังรัฐมนตรีเพื่อสั่ง

มาตรา ๖๔ ในคำสั่งลงโทษ ให้แสดงว่าผู้รับโทษนั้นกระทำผิดวินัยในกรณีใดตามมาตราใด

มาตรา ๖๕ ถ้าปรากฏว่าคำสั่งลงโทษทางวินัยได้ส่งไปโดยผิดหลง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้เป็นคนแก่ผู้ถูกลงโทษได้ แต่การแก้ไขเปลี่ยนแปลงเช่นว่านี้ จะต้องได้รับอนุมัติจาก ก.อ. ก่อน

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้ภายในกำหนดสองปีนับแต่วันสั่งลงโทษ

ลักษณะ ๕

ข้าราชการธุรการ

มาตรา ๖๖ ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการธุรการ ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ มาใช้บังคับ

ตำแหน่งข้าราชการอัยการใดเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาข้าราชการธุรการ โดยเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งใด ให้กำหนดโดยกฎ ก.พ.

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๗ ให้กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งอยู่ในตำแหน่งในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาคงอยู่ในตำแหน่งต่อไป จนกว่าจะได้มีการเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหนึ่งนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๘ ผู้ใดเป็นข้าราชการอัยการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการอัยการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป โดยให้ได้รับเงินเดือนในอัตราเท่ากับเงินเดือนที่ได้รับอยู่ เว้นแต่ผู้ที่ได้รับเงินเดือนไม่ถึงขั้นต่ำของชั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือนจนต่ำของชั้นนั้น

มาตรา ๖๕ ผู้ใดเป็นข้าราชการราชการสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการราชการตามพระราชบัญญัติต่อไป

มาตรา ๗๐ ผู้ใดเป็นข้าราชการราชการวิสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการราชการวิสามัญต่อไป และให้นำมาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗๑ ข้าราชการฝ่ายอัยการผู้ใดกระทำผิดวินัย ในขณะที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ ใช้บังคับ และผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้ดำเนินการสอบสวนแล้ว ถ้าการสั่งและการสอบสวนพิจารณาที่ผู้กระทำไปแล้วถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ให้ถือว่าเป็นอันสมบูรณ์ ถ้ากรณียังคงระหว่างการสอบสวน ก็ให้ดำเนินการสอบสวนตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ แต่การพิจารณาและการสั่งลงโทษให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๗๒ ผู้ที่ไต่สวนใบสมัครเข้าเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงถือคุณสมบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓

ผู้ ก.อ. ไต่ลงมติให้รับเข้าเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยได้ตามมาตรา ๑๔ และผู้สอบคัดเลือกได้ตามมาตรา ๒๖ แห่ง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ ให้คงมีสิทธิได้รับบรรจุเป็นข้าราชการอัยการ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วยต่อไป

มาตรา ๓๓ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญ ทะจะได้ประกาศใช้ตามธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ มิให้นำความในมาตรา ๓๕ (๔) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการการเมืองมาใช้บังคับแก่ข้าราชการอัยการ

มาตรา ๓๔ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาบรรจุบุคคลซึ่งเคยรับราชการและออกจากราชการไปก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ เข้ารับราชการ ให้ปรับเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการให้เข้าขึ้นและขึ้นตามบัญชีที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่กลับเข้ารับราชการ

ในกรณีที่ผู้เข้ารับราชการเป็นผู้ซึ่งออกจากราชการก่อนมีการปรับอัตราเงินเดือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๗ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๐ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๖๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ หรือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๗ ให้ปรับเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการ ตามพระราชบัญญัติและประกาศนั้น ๆ เสียก่อน แล้วจึงปรับเงินเดือนตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่มีการปรับเงินเดือนของผู้ที่กลับเข้ารับราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้วยังปรากฏว่าผู้เข้ารับราชการได้รับเงินเดือนไม่ถึง

ขั้นต่ำของชนตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัติ
นี้ ให้ ก.อ. เป็นผู้พิจารณาว่าผู้สนับสนุนสมควรได้รับการบรรจุในชั้นหรือขั้นใด
ทั้งนี้ ก.อ. จะกำหนดให้ได้รับเงินเดือนในชั้นที่ต่ำกว่าขั้นต่ำของชนเป็น
กรณีเฉพาะรายก็ได้

มาตรา ๑๕ ข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการการเมือง ข้าราชการ
วิสามัญ หรือข้าราชการซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือ
พนักงานเทศบาลที่ไม่ใช่พนักงานเทศบาลวิสามัญซึ่งสอบคัดเลือก หรือ
ทดสอบความรู้เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการ
ผู้ช่วยได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓
และเจ้าสังกัดได้ทำความตกลงกับกรมอัยการให้โอนมาบรรจุเป็นข้าราชการ
อัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้นำ
เวลาราชการหรือเวลาทำงานของตนในขณะที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงาน
เทศบาลเป็นเวลาราชการของข้าราชการอัยการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๑๖ ในระหว่างที่ยังมิได้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย
บำเหน็จบำนาญข้าราชการ กฎหมายว่าด้วยเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูก
สั่งพักราชการ และกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงาน
เทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐเพื่อให้มีผล
บังคับรวมถึงข้าราชการฝ่ายอัยการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่า
ข้าราชการฝ่ายอัยการเป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ กฎหมายว่าด้วยเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ

และกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงาน
สภาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐอยู่ต่อไป

มาตรา ๑๗ ในระหว่างที่ยังมิได้ตราพระราชกฤษฎีกา ออก
กฎกระทรวง กฎ ก.พ. ข้อกำหนด ขอบบังคับ ระเบียบ หรือประกาศ
เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง
กฎ ก.พ. ข้อกำหนด ขอบบังคับ ระเบียบ หรือประกาศที่ใช้อยู่ในวันที่
พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษามาใช้บังคับโดยอนุโลมเพียง
เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการ

ขั้น ขั้น ขั้น ขั้น ขั้น ขั้น ขั้น ขั้น ขั้น ขั้น ขั้น	๑๒	๑๑	๑๐	๑๒	๑๑	๑๐	๙	๘	๗	๖	๕	๔	๓	๒	๑	บาท ๕,๙๙๕ ๕,๔๑๐ ๔,๘๕๐ ๔,๕๐๕ ๔,๐๗๕	บาท ๕,๙๙๕ ๕,๔๑๐ ๔,๘๕๐ ๔,๕๐๕ ๔,๐๗๕	บาท ๕,๙๙๕ ๕,๔๑๐ ๔,๘๕๐ ๔,๕๐๕ ๔,๐๗๕	บาท ๕,๙๙๕ ๕,๔๑๐ ๔,๘๕๐ ๔,๕๐๕ ๔,๐๗๕	บาท ๕,๙๙๕ ๕,๔๑๐ ๔,๘๕๐ ๔,๕๐๕ ๔,๐๗๕	บาท ๕,๙๙๕ ๕,๔๑๐ ๔,๘๕๐ ๔,๕๐๕ ๔,๐๗๕	บาท ๕,๙๙๕ ๕,๔๑๐ ๔,๘๕๐ ๔,๕๐๕ ๔,๐๗๕	บาท ๕,๙๙๕ ๕,๔๑๐ ๔,๘๕๐ ๔,๕๐๕ ๔,๐๗๕																										
																								๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘	๑๙	๒๐	๒๑	๒๒	๒๓	๒๔	๒๕	๒๖

อัตรา

เงินเดือน

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ ได้ใช้บังคับมานานแล้ว แม้จะได้ปรับปรุงแก้ไขมาหลายครั้ง ก็ยังมีบทบัญญัติหลายมาตราไม่เหมาะสมกับกาลสมัย และเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการบริหารงานบุคคลในปัจจุบันสมควรจะได้ปรับปรุงแก้ไขเสียใหม่ อันจะทำให้ราชการของกรมอัยการดำเนินไปได้ผลดียิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้